

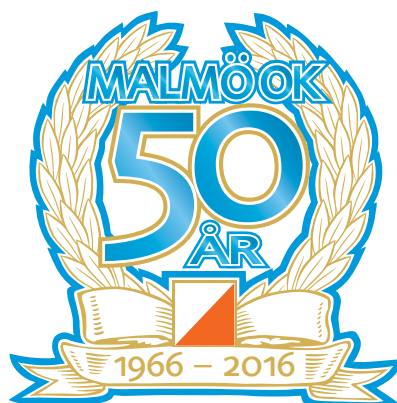
Samlade intryck från
Malmö Orienteringsklubbs 50-årskalas
den 26 november 2016

50-årsjubiléet närmar sig. En hejdundrande fest är på gång!

Redan 2014 noterades det i styrelsen att det 2016 var ett jubileumsår för klubben. När det blev 2015 och vår i luften diskuterades det mer på styrelsemöte. Det togs med Lennart Nilssons hjälp fram en jubileumslogga. En hejdundrande fest skulle självklart ordnas under 2016. Det fanns också en hel del idéer på annat som kunde göras under året. Styrelsen tyckte dock att arbetet bästa

leddes under en kommitté som har ansvar för allt firande under 2016. Det skrevs då en arbetsbeskrivning som underlag och den lämnades till valberedningen efter sommaren, så de som var intresserade av att hjälpa till fick möjligheten. En 50-års kommitté valdes under höstmötet 2015 och styrelsen intog en rådgivande funktion av arbetet.

/Magnus

Vid höstmötet 2015 fick jag frågan om jag ville ingå festkommittén för vårt 50års-jubileum.

Jag svara OK. Vad jag inte fick reda på var att jag var sammankallande. Efter ett tag hade festkommittén stabiliserat sig till 2 st. Jag o Jennica. Efter en del mailkonversation med styrelsen fick vi till slut kläm på hur dom tänkte sig och fick dom ekonomiska ramarna.

Vi tog in en del offerter och förslag bla Tango-palatset, men Kockums fritid verka bäst (pris och prestanda). Med bla goda kommunikationer och p-platser. Maten kan man ju inte i förväg veta mer än att man får förlita sig på utsagor från andra som varit där. Jennica fixa ett bra anmälningsförfarande med Googels hjälp.

Ny utmaning.

Orkester fixades från Helsingborg. Vi skissa på ca 100 deltagare. Vi bjöd in 2 st representanter från våra kretsklubbar och 2 st från SKOF. Vi bjöd även in 2 av våra kontaktpersoner inom Malmö kommun, då från Fritidsnämnden.

När det var ca 2 veckor kvar innan anmälningsstopp var det bara ca 60 st anmälda. Kunde ju bli lite tomt i en lokal för ca 120 personer. Mats Håkansson anlitas som toastmaster, som han antog med stor energi. Besök och möte på Kockums Fritid med restaurangchefen som var väldigt tillmötesgående och flexibel. Med bara några dagar innan anmälingstiden gick ut var vi över hundra anmälda. Trevligt nu blev det fest.

Nu hade Mats fixat ett körschema, tipsrunda och minut för minut schema. Sanger i häfte hjälpte Lennart Nilsson till med, och Sara Palminger som också ingick i festkommittén.

Dryck skulle inhandlas, hur mycket rött eller vitt, öl, läsk? Svår nöt att knäcka. Hade stor hjälp av Stina på systembolaget i Dalby, som tidigare jobbat som servitris. Hon hade bra koll på hur mycket man drack på en fest, generellt sett. Blev lite vin och öl över som jag kunde lämna tillbaka mot kreditering till bolaget i Dalby.

Tack alla festdeltagare för en trevlig fest.
Mub Roland Dahlman

Festinbjudan, sång- och placeringshäfte samt "Granar med kontroll".

Tre uppdrag inför MOKs 50-års fest som jag får förfrågan om, om jag kunde hjälpa till med dessa? Jovisst det var inga problem. Det är ju mitt gebit. "Festinbjudan" fick jag från Jennica där det gällde att göra inbjudan attraktiv och välkomnande till MOKs 50-årskalas.

Texten jag fick var skriven i programmet Word. Det gick inte layouta i Word, så det blev Indesign. Men att få länken "anmälan", som fanns i Word, att fungera blev mycket klipp och klistra mellan programmen, till slut gick det. En pdf-fil togs fram och kunde skickas ut. Det fungera och Roland var nöjd.

Nästa uppgift var sånghäftet och granar att placera i entrén. Frågan kom från Mats Håkansson. Sånghäftet kom att innehålla mer än

sanger. Det blev både placeringskort, tipsrunda, sånghäfte och kort MOK-historik, omfattande åtta sidor.

Mats hade upplägget klart så det var bara att sätta lite extra snits på det. Få en festlig inramning av placering, tipsrunda och sanger.

Med lite illustrationer i form av ballonger, vimplor och andra dekorativa inslag tycker jag att jag fick till ett rätt så festligt häfte med mycket 50-års kalas.

När sen Mats och jag var nöjda med häftets innehåll bar det i väg ut till klubblokalen för att skriva ut, vika och klammerhäfta ca 130 häften.

Som Mats festkvällen stod och delade ut i entrén på Kockum Fritids festsal.

Bredvid Mats stod det tre granar och en kontroll med skärm för att markera att här var det MOK som firade femtio år i terrängen och som förening. Dessa granar hade vi använt tidigare, men eftersom dom stått i klubbens förråd en längre tid så behövde dom en uppsnygning. Lite ny färg på sina ställen och några stukade hörn behövdes rättas till, dessutom en fot till kontrollen och lite löv för skogskänslan.

/Lennart

”Mats vill du ställa upp som toastmaster på 50-årsjubileet?”

Jennica Senneberg ringde mig och ställde den frågan. Ja det kan jag väl göra sa jag. Så började mitt engagemang i femtioårskalaset, dryga månaden före festdatum.

Vad är då en toastmaster?

I Wikipedia beskrivs det så här; ”.....Toastmaster kallas en person som har till uppgift att koordinera tal och andra framföranden, främst vid middagsbjudningar. Vid tillställningar då gästerna gemensamt sjunger, händer det även att toastmastern har till uppgift att ta upp sånger.”

Men ... sen har jag ju den läggningen att om jag tar på mig något så blir jag ganska engagerad. Jag började ställa frågor till festkommittén och ge förslag. Jag sa till dem att stoppa mig om de tyckte att jag kom som en elefant i ett glashus och styrde och ställde. De sa att det var helt OK, kör på bara. Sen var det klippt.

Vaknade flera nätter och kom på att si eller så skulle man kunna göra eller att ditten eller datten måste vi också tänka på. Bland det första var att kolla anmälda. Vi hade rätt få anmälningar mindre än en månad före sista anmälningdatum. Då upptäckte jag att kallelsen mest gått via vår klubbmail.

Här var ett problem. När jag kollade sändlistan så framkom att ca en tredjedel av våra medlemmar ej finns med på klubbmailen, så en av första åtgärd-

erna var att skriva brev till de övriga.

Ett annat sätt att öka intresset var att be flera att engagera sig som funktionärer.

Jag sände ut en förfrågan, med devisen ”Ju fler vi jobbar samman ju lättare det blir”.

Som jag trodde var det flera som ville ställa upp och hjälpa till. Tack för det!

Vid ett tidigt besök i festlokalen så konstaterade jag att blir vi inte minst 80 så kommer lokalen att kännas ödslig. Bara några veckor före sista anmälningdatum var vi bara hälften så många och hjärnspökerna började tala om inställelse. Men lite ringande och flera som raggade deltagare ändrade ju på det som ni vet.

Dagarna före festen meddelade jag restaurangen att nu är vi 117 som kommer. (Sen blev tyvärr några sjuka.) Som jag sa vid festens inledning ”Den som inte kan leka blir aldrig riktigt vuxen”. Det var från början min ledstjärna när jag funderade på festens upplägg. Lek och allvar i lagom blandning. Tipsrundefrågor på temat klubbens historia producerades och då hade jag stor hjälp av de gamla

MOK-Nytt som ju finns på hemsidan.

Ett gästhäfte tog sin form genom suveränt samarbete med Lennart Nilsson. Det innehöll förutom svarsblankett för tipsrundan även en PM över kvällens program och sånger. En del vistexter gjorde jag orienteringsanpassade.

När jag var stugvärd i klubbstugan städade vi undan en mängd kartor från tidigare tävling. Dessa gav

mig idén att göra en tävling som gick ut på att gå en virtuell kompassgång. Jag gömde dem bakom den bordstablett som vi hade i form av inplastade kartor. Visste inte om vi skulle hinna använda dem.

Bordsraketer och blåstutor inhandlades, liksom tävlingsvinster, orangea och vita servetter mm. Funktionärer förbereddes. Kontakt med orkestern och möte på restaurangen veckan före. Det senare tillsammans med Roland och Magnus.

Tidigt på plats festdagen för de sista förberedelserna tillsammans med övriga funktionärer och orkestern. Sista förberedelsen var omklädnad där den orangevita flugan som min fru gjort blev pricken över i.

Folket strömmar till. Roland och Gunilla bjuder alla på välkomstdrink till minglet i foajén. I dörrhålet in till festsalen delar jag ut gästhäftet i vilket även bordsplaceringen lottas och visar var tipsrundan startar. Blåser så småningom i visselpipan och anmodar alla till bords. Vi fyller 18 bord. Efter lite praktisk information berättar Mats Widesjö utförligt om klubbens första år.

Sen är det dags för Magnus och Wiviann, kvällens värd och värdinna att hälsa välkommen.

Bordsraketerna smäller av, inte så högt som jag hoppas, men ändå.

Nu är det fest!

Förrätten serveras följd senare av en mycket god buffé.

Sjungandet återkommer flitigt, oftast med hjälp av orkestern Repfritt.

Ungdomsbordet hittar snabbt såväl den extra godispåsen som Yatzy-tärningarna.

diktad sång som framfördes av Lennart Svensson, Rävetofta, till ackompanjering av sitt dragspel.

Eftersom vi hade lagt ihop festen med MOK vänners julfest så följde nu

Vid inlagda pauser delas ut pris till tipsrundevinnaren Arne Persson och hålls tal av kvällens ålderman Torsten Hermodsson. De nu till åren komna juniorerna Mats Widesjö, Per Jensen och Ann-Britt Ingerheim framförde klubbens kampsång från -60/-70-talet.

Kompassgångstävlingen hanns med och Lisbeth Lindeberg blev suverän segrare.

Grannklubbarnas representanter överlämnade presenter, mestadels i form av bidrag till klubbens ungdomsverksamhet men även i form av en special-

lotteriets stora decemberdragning och utdelning av ungdomsstipendier till Agnes och Adam Lindblom, Alfred och Victor Ahltin samt Jonathan Palminger.

Före kaffet och dansen möblerade vi om i lokalen. SKOFs ordförande Kim Pettersson talade till kaffet och desserten och delade ut SKOFs förtjänstecken till ett antal av klubbens medlemmar.

Dansen tog vid. Medelåldern på dansgolvet var högre än i lokalen som helhet. Under orkesterns paus hann jag med kvällens sista upptåg,

en liten lek där Magnus, Malin och Britt under stress skulle berätta sagan om Rödluvan och vargen. Malin vann, men gladast var kanske jag som fick ge henne en kram som pris.

Dagen efter bestod i hämtning av kvarlämnade grejer och återbördande av dessa till klubblokalen. Jag tror det märktes att jag tycker det är ganska kul att fixa med sånt här. Tack för förtroendet!

Mats Håkansson

Rävetoftas sång till Malmö OK vid 50-årsfirandet

Mel.: Småfåglaerne av Povel Ramel
Text: Lennart Svensson

Söndag morgon, så tidigt då vaknar man tvärt,
detta släkte, som av orientering så kär.
Är det sol eller regn spelar inte nån roll,
när man ska ut i skogen och leta kontroll.

Ett exempel är MOK, som vi firar idag
och på många i Malmö om sommarn skrämst slag.
När som parkerna fylls utav folk som far runt,
vad kan dom hålla på med? Kan det vara sunt?

Spring, spring, spring, det måttot, men kom också rätt
för klockan får så bråttom, när man har kommit snett.
Orienterare, många, har märkt det nån dag
och löpare i MOK är inget undantag.

Rita kartor är annat som görs av en klubb,
dagens kartor har tecken för stenar och stubb'.
Malmö OK har kartor i Torup och här
sa ni stopp när en golfklubb ville säga ner träd.

Arrangera är något som M-O-K kan
fina banor och marka och dusch med varmt vann.
Som en banläggare får man utstå en del.
Alla bommar, som görs, är banläggarens fel.

Spring, spring, spring, det måttot, men kom också rätt
för klockan får så bråttom, när man har kommit snett.
Orienterare, många, har märkt det nån dag
och löpare i MOK är inget undantag.

Här idag är det nog många minnen som trängs.
Det har samlats på foton och kartor i mängd.
Och man minns var man vann eller var man gav opp,
eller när lampan slockna i ett nattligt lopp.

Hipp, hurra för den klubben, som firar idag
Vi önskar en framtid för MOK riktigt bra.
Och i morgon så minns ni den kvällen som är nu.
Att fira klubbens 50 år var riktigt kul.

Gratulationer framfördes av föreningarna Rävetofta, Lund, Kontinent och Silva

Några av MOKarna som tilldelades SKOFs Förtjänstplaketter på MOK-Festen: Håkan Grubb, Magnus Jonasson, Lennart Nilsson, Mats Håkansson, Krister Lindeberg.

Hyllningstal till MOK 50 år.

Jag sällar mig till hyllningskören för MOK 50 år. Jag är tacksam för att det finns eldsjälar fortfarande, som tar hand om och utvecklar klubben nu 50 år efter bildandet.

Ja, jag var med vid bildandet men inte om bildandet på Dringenbergska gården. Det var den tidens eldsjälar, sådana som Axel och Kjell Ekström, Yngve Ek, Elvir Tillberg, Håkan Ekbohm, Sven Johansson, Hans Åkerberg, Johan Froh-lund och många flera.

Själv blev jag klubbfunktionär i början av 1970-talet. Jag slås av skillnaden mellan den tidens funktionärer, som kan betecknas som amatörer och nutidens som experter, både på ekonomi, data, kartarbete. Som jag skrev i min krönika i MOK-Nytt nyligen. Rune och jag visste inte mycket om debet och kredit och kunde inte

göra upp bokslut. Det är en baggis för nutidens ekonomer Paul och Kaare, som fått god ekonomi i klubben.

Kassör under många år var nyligen avlidne Bengt Jonasson, som var en bland de första som upptäckte TV4-bingots möjligheter och lade grunden till klubbens goda ekonomi. Sonen Magnus leder nu klubben utan stora åthävor på rätta stigar. Sedan imponeras jag också av att flera av klubbens kunniga funktionärer är flickor.

Nu är det bara att hoppas att klubben fortsätter att leva i 50 år till. År 2067 finns det nog mångdubbelt fler 90-åringar än idag. Men om den tidens ungdom gillar aktiviteter av samma slag som vi, det står skrivet i stjärnorna.

Men lycka till! /Torsten

De första åren med Malmö OK

För 50 år sedan då Malmö OK bildades av en utbrytargrupp från MAI fanns ett 70-tal förväntansfulla blivande medlemmar samlade och när mötesordförande Sven Johansson hade klubbat bildandet och avslutat mötet kallade kassören Johan Frohlund fram alla för att lösa medlemskort. Det blev då rusning fram för alla ville ha ett så lågt medlemsnummer som möjligt. Snabbast var Lars Otto "Ulven" Ulveman som fick nr 1. Vi stod alla på en lång rad och jag som var en ung pojke på den tiden fick nöja mig med nr 47, precis efter Per Jensen som fick nr 46.

En praktisk uppgift som medlemsnumret hade var att det syddes fast på träningsoverallens vänstra ärm och på så vis var det lätt att hitta sina träningskläder bland alla andras på t.ex. tävlingar där överdragskläderna lades i en stor hög efter starten. "Ulven" som hade medlemsnummer 1 fick efter något tiotal år lång näsa när han plötsligt upptäckte att någon hade ett lägre medlemsnummer. Det var Hans Åkerberg som varit borta från klubben några år och upptäckt att hans gamla medlemsnummer hade övertagits av en ny klubbmedlem. Han bad då om att få medlemsnummer noll (0) vilket han också fick.

Av klubbens ursprungliga medlemmar så tror jag att det endast är Johan Frohlund, Torsten Hermodsson, Per Jensen och Peter Ekström som fortfarande är medlemmar i MOK. Sen har vi Ann-Britt Ingerheim, tidigare Johansson som har gått över till MOK:s vänner. Det kan vara några till i MOK:s vänner som är med men jag har inte kontroll över det.

Den första klubblokalen som MOK hade låg mitt i Malmö på Södergatan i det gamla Butterickshuset. Det var Skånska Cementgjuteriet (nuvarande SKAN-SKA) som ägde huset och eftersom Karl-Axel Nilsson i klubben arbetade där, så ordnade han ett förmånligt hyreskontrakt till oss. Det var en trevlig och gemytlig lokal som vi stannade kvar i tills det blev klart att huset skulle rivas.

Därefter gick flytten till S.Förstads-gatan och vidare till Härds väg, LV4 och slutligen till dagens fina klubbstuga på Bulltoftafältet.

De tidiga klubblokaler var mycket en samlingslokal där medlemmarna träffades på måndagskvällarna för att diskutera den gångna helgens tävlingar samt anmäla sig till nästa helgs tävlingar. Anmälde sig gjordes genom att skriva upp sig på en lista i klubblokalen varefter den skickades till den arrangerande klubben.

När det sen var dags för tävling så fick vi stiga upp tidigt, ja kanske redan vid 5-tiden för att därefter cykla ner till Malmö IP varifrån vi hade gemensam avfärd. Vi fyllde upp bilarna som fanns på plats och för oss ungdomar gällde det att hitta rätt chaufför. Vi lärde oss snabbt vem som tog betalt för resan och vilka som

vi kunde åka gratis med. Först när vi kom till tävlingsplatsen fick vi reda på vår starttid och första start var alltid kl 9:00. Det var därför vi fick stiga upp så tidigt. Än i dag förvånar jag mig över att vi ungdomar inte gav upp orienteringen av denna anledning. På denna tid var det alltid många startande. En vanlig tävling kunde ha upp till 2000 startande och var det påsktävlingar så var det betydligt fler då även norr-länningarna kom ner till snöfattiga Skåne.

Väl vid startplatsen blev vi framkallade och när starten väl gick så sprang vi fram till ett kartplank där vi själv fick rita in banan. Detta kunde vara lite stressande eftersom inritningen ingick i tävlingstiden och kom man inte iväg innan näste startande så blev man lätt psykad och

stressad. Eftersom kartorna inte var lika detaljrika som i dag så var kontrollpunktterna lite större höjder, sankmarker etc. På nattorienteringar var det inte ovanligt att kontrollerna var bemannade och för att kontrollpersonalen inte skulle frysa så hände det att de gjorde upp en brasa. På så vis kunde man både lukta och se kontrollen på långt håll.

Efter några år så beslöts det att klubben skulle skaffa en klubbuss som kom att kallas MOK-bussen. Det var ett fint tillskott som innebar att vi oftare kunde åka iväg till både träningar och tävlingar i större grupper.

Bokskogen blev mer och mer vår träningsplats, speciellt på sommarhalvåret. Under vinterhalvåret utgick träningarna oftast från Malmö Stadion.

Runt Pildamsparken avverkade vi många varv och speciellt inne på tallriken, där vi sprang intervallträning, slet vi hårt på gruset. Ett varv var 500 meter och en intervall bestod av två varv. Efter ett varv joggade vi ett halvt varv innan vi åter körde en intervall. Mellan sex och tio intervaller körde vi av det här slaget. Emellanåt bytte vi ut intervallträningen mot 15 – 15 eller 70 – 20 varianterna. En kväll i veckan

körde vi långpass ner runt Sibbarp och Limhamnsfältet innan det bar hemåt genom Slotts- och Pildamsparken.

Efter några år kom det nya ynglingar till klubben och speciellt Roland Dahlman tyckte inte att våra långpass räckte till så han utökade dem så att vi sprang ut mot Vintrie, Klagshamn och Bunkeflostrand innan vi kom fram till Sibbarp. När vi väl kom dit så drog Roland alltid upp tempot och det gick ordentligt fort ända fram till Slottsparken där vi började

jogga ner innan vi nådde tillbaka till Stadion. Det var tuffa träningspass på den tiden. Den riktiga vårträningen, då vi sprang i skogen, startade alltid på trettondagen.

Med MOK-bussen körde vi upp till Frostavallen där vi ofta sprang långgrunder uppemot tre mil. Det var tunga skogspass och det var inte ovanligt att det även var någon dm snö i skogarna. Efter dessa långgrunder var det skönt att komma ner till bastun där vi fick höra om alla de bedrifter som klubbens gamla legendarer hade genomfört i gamla tider.

Minne med MOK-bussen minns jag speciellt då jag själv fått mitt körkort. Jag fick det en fredags eftermiddag på sommaren.

Per Jensen och jag cyklade direkt ner till Axel Ekströms bilverkstad och hämtade ut en nyservad MOK-buss som var blåmalad i klubbens färger. Cyklarna lastades in i bussen varefter jag körde först hem Per och därefter hem till mig. Väskor packades innan det bar iväg ner till Malmö IP där ytterligare ett antal MOKare hämtades upp. Maj-Britt Lövgren vår "morsa" fanns också på plats för att följa med på denna tävlingsresa. Bland ungdomsgänget var det bara jag som hade körkort så jag fick köra men upp till Blekinge hade jag "morsan" vid min sida.

Resan gick bra liksom tävlingarna i Blekinge. Resan gick vidare upp till Dalarna där vi skulle delta i 5-Dagars (O-Ringen hette så tidigare). Väl framme i Dalarna så var det så att "morsan" skulle inte med längre så jag fick därefter ensam ratta bussen och nu när vi enbart var sex pojkspolingar i 16 – 18-årsåldern tog vi chansen att utnyttja MOK-bussen så mycket som möjligt. 5-Dagarstävlingen prioriterades dock och jag har för mig att vi fick några hedersvärda placeringar i yngre juniorklassen.

När 5-Dagars var slut valde vi att ta en omväg igenom Norge i stället för att köra raka vägen hem. På slingrande vägar tog vi oss så småningom ner till Oslo där vi bl.a. gick på en bio. I stället för vanliga biobänkrader hade de servering likt en restaurang i biosalongen.

Fattiga idrottsmän som vi var höll vi oss alltid till den billigaste maten och mjölk eller vatten som dryck. Efter Norgerundan bar det vidare in mot Strömstad och till Kroppefjäll där vi sprang en 2-manna nattstafett innan vi dagarna efter fortsatte ner mot Malmö igen.

Nu så här ett antal år efter denna händelse förstår jag inte hur klubbledningen vågade släppa iväg ett gäng ungdomar med en mig som chaufför som endast innehaft körkortet i några timmar. De var väl ändå nöjd med rattandet för därefter fick jag ansvaret för MOK-bussen och körde den till både träningar och tävlingar under många efterföljande år.

MOK var absolut en föregångare till dagens moderna tävlingskläder. Jag minns att vi var några ungdomar som var uttagna till SM (på den tiden var det uttagningstävlingar och man måste kvalificera sig för att få delta i SM) och vi skulle naturligtvis se respektabla ut. Klubbmedlemmen Hans Åkerberg, som jag skrev om här ovan, tyckte att vi skulle ha lite fräckare kläder som t.ex. de italienska fotbollsklubbarna hade och därmed skissades det på en blå överdel med ett vitt band

över bröstet. Yngve EK som var med i klubben och hade en sportkonfektionsfabrik i Höör fick uppdraget att förfina det hela och därmed föddes den första designade tävlingsdräkten som inte var enfärgad. När vi därefter kom till SM-tävlingarna väckt tävlingsdräkten stort intresse och successivt var det fler och fler klubbar som beställde egendesignade klubbkläder.

En annan aktivitet som MOK var först

med var stadsorienteringarna. Idén kom visserligen från OK Pans Peo Bengtsson men det var MOK som genomförde den. Toivo Hattara blev tävlingsledare och jag minns hur vi uppvaktade Kvällsposten för att väcka intresse för tävlingen. Tidningen hade aldrig tidigare skrivit om orientering men Toivo lyckades övertala dem och de gick in som huvudsponsor. Tävlingen kom att heta Kvällspostenloppet. Därmed var det lättare att få med andra företag som sponsorer vilket resulterade i att vi fick in ganska mycket pengar till tävlingen.

Ett villkor var dock att vi skulle få hit landslagslöparna till tävlingen. Det beslöt att vi skulle ha prispengar till topp tre placeringarna i herr och damklasserna och med Peo Bengtssons hjälp fick vi ner ett starkt gäng av inte bara svenska landslagslöpare utan även danska och norska. T.ex. har Annichen Kringstad, Kent Olsson, Jörgen Mårtensson, Öyvin Thon m.fl. deltagit i Kvällspostenlopps-tävlingarna. Jag var själv banläggare till tävlingen och jag minns hur vi hade diskussioner med Polisen hur tävlingen lämpligast skulle genomföras. Det var inga sprinttävlingar utan långa banor upp emot 17 km viket innebar att de tävlande sprang igenom hela staden. Med Polisens hjälp fick vi ställa om alla

ljussignaler till blinkande gult och vi fick uppmana de tävlande till att följa trafikregler och ta hänsyn till trafiken.

Några trafikolyckor inträffade som inte de tävlande var inblandad i, men ingen blev skadad. Polisen ansåg att det var trafikanterna som inte följde skyltarna som sitter under trafikljusen. Just Kvällspostenloppet var inte bara föregångare till dagens stadssprinter utan också till alla parklopp. Inte minst då MOK:s parktävlingar under sommartiden. Inför varje Kvällspostenlopp arrangerade vi speciella träningar i Malmös parker som vi kallade Träna inför Kvällspostenloppet. Med hjälp av Kvällsposten fick vi ut stora annonser gratis där även övriga sponsorer fanns med i en ram runt annonsen. Varje vecka under en sexveckorsperiod före tävlingen fanns dessa annonser i tidningen och därmed

drog vi många ickeorienterare till våra träningar. Detta koncept var upptakten till dagens parklopp som MOK arrangerar.

Den klubb-tävling som jag värdesätter högst är nog ändå Skinkloppet som introducerades av Axel Ekström tillsammans med Thure Nilsson och Bengt Flink. Till en början var det så att vi innan start skulle uppskatta den tid vi skulle vara ute för att ta ett antal kontroller. Den som kom i mål närmast den uppskattade tiden vann skinkan.

Ett annat år skulle vi springa ut och samla spelkort och försöka få en så fin pokerhand som möjligt. Även bingo-brickor har vi sprungit med där det gällde att ta fem nummer i rad. Alla dessa varianter var dock till förmån för den duktige löparen och orienteraren på ett eller annat sätt. Därför kom trion med idén att utan tidtagning ta tio kontroller av de trettio som var utsatta. Alla kontrollerna var lätta vilket gjorde det möjligt för alla att hitta minst tio. Därefter lottades poäng mellan 10 till 300 för respektive kontroll och den som hade skrapat ihop högst poäng på tio kontroller vann alltså skinkan.

Det var ju även lika svårt att få lägst poäng och därför skapade Irene Frohlund ett pris i form av en marsipangris till den som fick lägst poäng.

Nu har ni fått ett ständigt vandringspris också till Skinkloppet och jag hoppas att Jan Jönsson som numera håller i trådarna för tävlingen ser till så att tävlingen fortlever minst över de kommande 50 åren.

*Mats Svensson Widesjö
Tidigare MOK-medlem nr 47*

Grabbarna på bilderna är Lars-Olle Larsson, Per Jensen, Mats Widesjö, Peter Ekström, Finn Jensen

Bildkavalkad över MOKs 50-årskalas!

Gästerna gör entré i festsalen för att delta i Toastmastern Mats klubbhistoriska frågesport ...

Mingel och buffé ...

För mig blev festen minnesvärd då jag tilldelades SKOF:s silverplakett. Dessutom hyllades jag med frågan "Vem är klubbens äldste medlem" i frågetävlingen, som inledde festen.

Det var också trevligt att få min gamle tävlingskombattant Gösta Cederberg som bordsgranne tillsammans med hans hustru Ingrid. Hustru Ruth satt vid samma bord kunde med sin bordsgranne prata om Smålandskustens pärlor: Mönsterås, Oknö, Vällö, där vi tillbringat många sommarkvar.

Mat och dryck var också OK, men i vår ålder kan man tyvärr inte göra en buffé full rättvisa! Dansen överlät vi till dansanta klubbmedlemmar utan kryckor, som t.ex. Arne och Gun-Marie Persson, som visade god färdighet!

/Torsten

MOK-sången

Textförfattare: Filip Bergström.
Melodi: Det är grabben med choklad i ...

MOK är klubben vi vill va i.
Inga divalater ha vi.
Ut o kuta runt i ur och skur.
Hitta varje skärm om vi har tur.
Hoppa över stock o stenar.
Stå på huvet mellan grenar.
Sådant är livet när vi klätt oss i vår söndagsstass dvs karta och kompass.

I dansens virvlar förlustar sig MOKarna...

Malmö OK bildades den 12 december 1966

Malmö OKs bildande skedde vid ett möte den 12 december 1966 i den Dringenbergska Gården vid N. Vallgatan i Malmö, efter en utbrytning ur friidrottsföreningen MAI (Malmö AI). Vid mötet, som samlat c:a 80 orienterare, konstituerades Malmö OK och klubbens stagar antogs. Funktionärer valdes.

Till MOKs första styrelse valdes som Ordf. Sven Johansson, sekr. Karl-Axel Nilsson och kassör Johan Frohlund samt Håkan Ekblom.

I år är det alltså 50 år sedan vi gav oss ut i orienteringsterrängen och letade kontroller under klubbnamnet Malmö Orienteringsklubb. Det ska vi fira!

År 2000 slogs OK Syd och Malmö OK samman och bildade Malmö OK 2000.

År 2001 gick de flesta av orienterarna i Heleneholms O-sektion över till Malmö OK och därmed bildades en gemensam orienteringsklubb i Malmö.

